

fra Kommunerne sige, at saabanne Heste ikke ere gode nok og ikke ville blive antagne, saa siger jeg, at naar man skal marschere ud fra Kjøbenhavn idag og Landet igjennem med Kanoner og sætter for Kanonerne enten unge uvante Heste, som ikke have været vante til at slæbe med deres udybede Knokler, eller et Par indvædede Slæbeheste, som knapt have Been at gaae paa, saa kommer man igjennem med de sidste, naar man gaaer til Grunde med de første. Dette har jeg selv prøvet alt for meget, til at jeg ikke skulde vide det med Sikkerhed. Har man nu anskaffet bedre Heste, end der behøvedes, saa er det billigt, at man betaler for den Fornøielse, thi det er jo baade en Være og en Fornøielse, man har havt, men for begge disse to Ting maa man betale; nu at komme bag efter og ville have Væren og Fornøielsen betalt, er ubilligt. Seg er saa overbevist om, at hvilken anden Vei man betænder end den simple, at holde sig til at give de 150 Rd., og lade Resten fordeles paa Kommunerne, er urigtigt. Det kan være, at man til andre Tider kan finde andre Veie at gaae, men denne Gang er ethvert Forsøg i den Retning mere til Skade og mere til Uret end til Gavn og Ret. Naar det ærede Medlem, som sidder i Nærheden af mig, siger, at man maa følge den ved Besætningen sædvanlige Fordelelingsmaade, saa har jeg ikke Noget derimod, men den sædvanlige Besætningsmaade bør være indrettet paa deels at skatte efter Hartkorn og deels efter Formue og Leilighed. Gjør man ikke dette, maa Grunden være den, at man ikke har betragtet Besætningsmaaden efter Formue og Leilighed som Noget, der var værd at lægge Mærke til, men har meent, at Hartkornet repræsenterede Formue og Leilighed og var den rette Skattegjensstand; det er en Feil, og den maa man bøde for. Man har efter Loven Ret til at opkræve de Beløb, som paalignes, om end efter en forskjellig Maalestof, deels efter Formue og Leilighed, deels efter Hartkorn; det er Kommunen selv, som bestemmer Forholdet, og den har altsaa en særdeles stor Frihed i den Henseende. Seg kan ikke komme bort fra at stemme imod Fleertallets Forslag, idet jeg ikke troer, at det i og for sig er rigtigt at komme bag efter og ville udjevne Noget, som maaskee har

forvirret sig selv ved Misforstaaelser, men som vil forvirre Fremtiden endnu meget mere, naar man nu søger at ændre det.

Fonnesbech: Seg seer ikke, hvorledes det er muligt at fjerne alle disse Urimeligheder og Ubilligheder ligeoverfor de Enkelte, uden ved at vedtage Fleertallets Forslag; det, som man vilde og burde undlade, nemlig Ubilligheden for den enkelte Mand ligeoverfor den anden enkelte Mand, bliver ellers staaende. Den ærede sidste Tale kan ikke sige, at man under andre Omstændigheder vilde tage Hestene, hvor man kunde finde dem, lade dem tagere og ovenikøbet tagere under deres Værbi; det kan man vel gjøre i Krigstid, men naar der er Tale om at udskrive en Skat, saa er det ikke Maaden at tage hos den enkelte Mand, hvad man bruger, og give ham derfor, hvad man vil; — og her er netop Spørgsmaal om at udskrive en Skat. Den ærede Finantsminister bemærkede, at den heromhandlede Ullighed var en Ullighed, som man maatte finde sig i overalt, hvor man udskrev Naturalier; ja, naar Gjenstanden ikke kan lade sig evaluere i Penge, maa man finde sig i den Slags Ting, men naar den kan det, saa seer jeg ikke nogen Grund til at gjøre den ene Borger Uret ligeoverfor den anden. Det har ikke været mig muligt at lade mig overbevise af de Grunde, som her ere anførte imod Fleertallets Forslag. Der er sagt, at det var umuligt, naar man vilde give fuldstændig Erstatning, da at kunne benytte dette Maskineri anden Gang. Det kan jeg ikke indsee; tværtimod, naar man benytter det saaledes, som den ærede Rigsbogsmand for Odense Amts 4de Valgfreds (N. Andersen) fremsatte, saa seer jeg ikke rettere, end at man har al den Sikkerhed, som det overhovedet er muligt at faae i denne Slags Sager (Tscherning: Der vil ogsaa komme Ullighed tilstede paa den Maade!). Det kan gjerne være, men det vil i alt Fald kun blive en Mulighed; men her gjør man med fuld Forsæt Uret ligeoverfor den Enkelte (Tscherning: Ja, det gjør man ogsaa efter Fleertallets Forslag!). Nei, det gjør man ikke. Der kan blive Ulligheder i den forskjellige Maade, hvorpaa Taxationskommissionerne tagere, men det kan al-